

SADAŠNJA

POSVETI IH SVOJOM ISTINOM

ISTINA

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16.

LONDON, ČETVRTAK, MAJ 24, 1900.

Br. 21.

ODEĆA KOJU BOG DAJE

(Isa. lxi 1-11, Lautov Prevod)

1. JEHOVIN Duh
je na
meni,
Zato što me je
Jehova
pomazao.
Da objavim radosne
vesti
krotkima me je
poslao;
Da povijem
one slomljenog srca;
Da objavim
zatočenima
slobodu;
I okovanima
savršenu slobodu:
2. Da objavim
godinu
prihvatnja
kod Jehove;
I dan
osvete
našeg Boga.
Da utešim sve
one koji
tuguju.
3. Da pružim
[radost]
ožalošćenima
Siona;
Da im dam
prelepu krunu,
umesto pepela;
Ulje radosti
umesto
tuge;
Odeću
hvale umesto
duha
potištenosti.
Da mogu biti
nazvani stablima
odobrenim;
Plantažom
Jehovinom za
njegovu
slavu.

Popraviće opustošene gradove;
Pustoši nastavljenih naraštaja.

5. I stranci će ustati i pasti vaša
stada;
I sinovi tuđinca će biti vaši

I u njihovoj slavi ćete se dičiti.

7. Umesto svoje sramote, primičete
dvostruko
nasledstvo;
I iz svoje

sramote, radovaćete
se u njihovom
udelu;
Jer u njihovoj zemlji,
dupli udeo
će te naslediti;
I večnu
radost ćete
posedovati.

8. Jer ja sam
Jehova, koji voli
pravdu;
Koji mrzi pljačku
i bezakonje;
I daću
im nagradu
njihovog
dela sa
vernošću;
I večan
zavet
ću učiniti
sa njima;

9. I njihovo seme
će biti
slavno među
narodima;
I njihovo
potomstvo,
usred
naroda.
I oni koji ih
vide
priznaće
ih,
Da su
seme koje
je Jehova
blagoslovio.

10. Silno ću se
radovati u
Jehovi;
Moja duša će
likovati u mom
Bogu.

4. I oni koji niknu iz tebe sazidaće
ruševine starih vremena;
Obnoviće drevne pustoši;

6. Ali zvaćete se Jehovinom sveštenicima;
Službenici našeg Boga, biće vaša titula.
Bogatstvo naroda ćete jesti;

Jer me je
obukao u odeću spasenja;
Pokrio me je plaštom
pravednosti;

zemljoradnici i vinogradari.

Kao što se mladoženja ukrašava
sveštenskom krunom;
I kao što se mlada kiti svojim
Skupocenim nakitom.

11. Sigurno, kao što zemlja izbija svoje nežne
izdanke;
I kao što vrt čini svoje seme da klija;
Tako će i Bog Gospod učiniti da pravednost
nikne;
I hvala, u prisustvu svih naroda.

Ovo je jedno od najkraćih poglavlja u Isaiji, a ipak je jedno od najpotpunijih u Jevanđeoskoj pouci i utehi. Ne treba da potrošimo ni malo vremena u zapažanju kada se primenjuje, jer sve ono što je rečeno o prethodnim poglavljima, i o celoj knjizi, primenjuje se ovde takođe; štaviše, činjenica da je Isus u sinagogi u Nazaretu, nakon čitanja dela ovog poglavlja, rekao, „Ovog dana je ovo pismo ispunjeno u vašim ušima“, pokazuje da je stiglo čak do vremena njegovog prvog dolaska; a ako je bilo primenljivo tada, koliko je više sada. Bog nije povukao svog Duha Utehe od Sina, i prema tome on je i dalje obučen Duhom, „da uteši sve koji tuguju“. Dok ima mnogo stvari u poglavlju koje prilično mogu zaokupiti našu pažnju, hajde da potrošimo najviše našeg vremena i prostora u razmatranju pokrivala koje Bog obezbeđuje za sve ljude koji će ga primiti.

PROMENA ODEĆE

U dva stiha ovog poglavlja se govori o ovoj odeći, to jest, 3. i 10. Pomazani od Gospoda je poslat da objavi da je Bog obezbedio „odeću hvale umesto duha potištenosti“; i prorok viče: „Silno ću se radovati u Gospodu, moja će se duša veseliti u Bogu mojem; jer me zaodenuo odećom spasenja, pokrio me plaštom pravednosti.“ Pretpostavimo da postavimo nekoliko drugih tekstova pored ovih, i onda da vidimo šta nas uče.

Ps. xxxii 1, 2: „Blagoslovljen je onaj kome je oprošten prestup, onaj kome je greh pokriven. Blagoslovljen je čovek kome Gospod ne uračunava krivicu i u čijem duhu nema prevare.“

Rim. iv 3-8: „Jer šta govori Pismo? ‘Poverova Avram Bogu i to mu se uračuna kao pravednost.’ Ali onom ko radi ne računa se plata po milosti, nego kao dug; ali onom ko ne radi, ali veruje u onoga koji opravdava bezbožnika, vera se njegova uračunava kao pravednost. Kao što i David pripisuje blagoslovljenost čoveku kome Bog uračunava pravednost bez dela, rekavši: ‘Blagoslovljeni su oni kojima su oproštena bezakonja i kojima su pokriveni gresi. Blagoslovljen je onaj čovek kojem Gospod neće uračunati greh.’”

Rim. iii 20-24: „Zato se delima Zakona neće pred njim opravdati ni jedno telo: jer po Zakonu je spoznaja greha. Ali sada se izvan Zakona pokazala pravednost Božja, posvedočena Zakonom i Prorocima, i to pravednost Božja po veri Isusa Hrista prema svima i na svima koji veruju; jer nema razlike: jer svi su sagrešili i lišeni su Božje slave, a opravdani su besplatno njegovom milošću, putem otkupljenja koje je u Hristu Isusu.“

Zah. iii 1-5: „I pokazao mi je on Jošuu, prvo-sveštenika, gde stoji pred Gospodnjim anđelom, i Sotonu gde mu stoji zdesna da mu se protivi. I reče Gospod Sotoni: ‘Ukorio te Gospod, Sotono; ukorio te Gospod, koji je izabrao Jerusolim: nije li to ugarak iz ognja istrgnut?’ A Jošua je bio obučen u prljave haljine i stajao je pred anđelom. I odgovorio je on i prozborio onima koji su stajali pred njim, rekavši: ‘Skinite s njega prljave haljine.’ A njemu reče: ‘Evo, učinio sam da s tebe pređe tvoja poročnost i obućiću te u drugu odeću.’ A ja sam rekao: ‘Neka mu stave čistu mitru na glavu.’ Tako su mu stavili čistu mitru na glavu i obukli ga u odeću. I stajao je tamo anđeo Gospodnji.“

Isa. lxiv 6: „Ali svi smo mi kao nešto nečisto, i sva naša pravednost je kao prljavi dronjci.“

Šta imamo u ovim tekstovima? — Jednostavno ovo: da su svi ljudi po prirodi grešni; njihova priroda je greh; nisu samo pokriveni grehom, već su ispunjeni njim. „Njihove mreže neće postati odeća, niti će se oni pokriti svojim delima.“ Isa. lix 6. Njihova najbolja dela su puna nesavršenstva, i ne pružaju pokrivalo. „Svaki čovek je u svom najboljem stanju, sve u svemu, ispraznost.“ Međutim Božja dela traju zauvek, zato što su sva ona rađena u pravednosti, i on je napravio pokrivalo za sve ljude, upravo odeću svog pravednog života, — odeću spasenja, — jer smo spašeni njegovim životom.

Bog pokriva sebe svetlom, kao odećom. Ps. civ 2. U izjavi da su „svi zgrešili i lišeni su Božje slave“ (Rim. iii 23), saznajemo da je Božja slava — svetlo koje ga okružuje — njegov sopstveni savršen život. Pravednost je slava, čak iako to sada nije tako prepoznato među ljudima; jer u svetu koji će doći, kada će sve izgledati upravo onakvo kakvo stvarno jeste, pravednost će zasijati kao sunce. Mt. xiii 43. Prema tome znamo da je čovekova originalna odeća bila svetlo Božje slave, i da je to izgubljeno i postalo je neophodno da se za njega obezbedi izrađena odeća samo kada je zgrešio. Naša odeća je samo znak prokletstva; a činjenica da moramo nositi napravljenu odeću je neprestani znak da su naša tela i dalje neiskupljena od prokletstva. Što je nečija odeća veselija i izraženija, to je više naglašena sramota prokletstva. Naša sadašnja odeća za telo nije ništa na šta treba biti ponosan, već pre nešto što izaziva sramotu. Hvala Bogu što to neće trajati zauvek.

ODEĆA ŽIVOTA: ODEĆA KOJA RASTE

Već smo videli, iz citiranog teksta, da je zamena prljave odeće za čistu odeću uklanjanje svakog bezakonja. „Fin lan, čist i beo“ je „pravednost svetih“. Otk. xix 8. Međutim ova Božja pravednost preko vere Isusa Hrista, stavljena je u, kao i na sve one koji veruju. I to nas dovodi do suštine stvari — načina na koji je odeća svetih pripremljena. Pokrivalo je slava — pravednost — Božja, a Božja slava se vidi na njegovom narodu jednostavno zato što je stavljena u njih. Zapamtite da je Bog obučen svetlom kao odećom, zato što je on sam svetlo. Njegova odeća je njegov život, a to proističe iznutra, iz srca. Obučeni smo odećom spasenja samo kada je Božje spasenje unutar nas, to jest, kada smo spašeni od grehova našeg najdubljeg bića. Tada imamo oklop koji nijedno od Sotoninih oružja

ne može probiti. Kada je istina „u nutrini“ (Ps. li 6) ona je štit i oklop. Ps. xci 4. Lavovi nisu povredili Danila, zato što je u njemu pronađena nedužnost; bilo je nemoguće to da Hrist bude zadržan grobom, zato što „nije poznavao greh“; i bila je to ova pravednost u srcu, koja je ispunjavala njegovo celo biće, što ga je učinila gospodarem vetrova i talasa, kao i divljih zveri i ljudi.

SADA možemo videti prisnu povezanost stihova 10 i 11, i silu reči „jer“, sa kojom 11. stih počinje. „Moja će se duša veseliti u Bogu mojem; jer me je zaodenuo odećom spasenja, pokrio me plaštom pravednosti;... jer kao što zemlja rađa svoje izdanke, i kao što vrt daje da niče ono što je posejano, tako će Gospod učiniti da pravednost i hvala niknu pred svim narodima.“ Božji narod je obučen u pravednost i spasenje upravo kao što je zemlja obučena u zelenilo. „Tako je kraljevstvo Božje kao kada čovek ubaci seme u zemlju... jer zemlja sama od sebe donosi plod“, to jest, automatski. Marko iv 26-28. Svi smo videli automate, samoaktivne mašine, i čudili smo se na savršenstvo njihovog pokreta, ali smo znali da sila da se kreću nije nastala u njima. Tako i zemlja spontano donosi plod, pokrenuta unutrašnjom rečju koja je usadana na početku, kada je Bog rekao, „Neka zemlja rađa“. Tako i nepokvareno seme, nakalemljena Reč, prebivajući u dušama ljudi, obnavlja, proizvodi novi život, koji je pokrivalo slave.

ODEĆA HVALE

OVA odeća spasenja i pravednosti je u isto vreme „odeća hvale“. Uporedite stihove 3 i 10. Ne može biti pravednosti, spasenja, gde nema hvale. Božje Kraljevstvo je „pravednost i mir i radost u Svetom Duhu“. Rim. xiv 17. Pomazanje Svetim Duhom je pomazanje „uljem radošći“. Zidovi Siona su Spasenje, i njegova vrata Hvala. Isa. lx 18. Bog svuda okružuje svoj narod sa pesmama izbavljenja. Ps. xxxii 7. Zaista, sa hvalom i zahvaljivanjem je to da mi prisvajamo spasenje koje Bog daje. „U svemu molitvom i traženjem sa zahvaljivanjem obznanjujte vaše molbe Bogu.“ Fil. iv 6. Bog kaže: „Ko prinosi žrtvu hvale slavi me, i priprema put da mu mogu pokazati Božje spasenje.“ Ps. l 23, R. V. margina. Zidovi Jerihona su pali samo kada je Izrael vikao pobeda (Jošua vi, 16, 20), i to je bilo kada je Izrael, izlazeći da se sretne sa neprijateljem koji ga je znatno broječano nadmašio, počevši da peva i da „hvali lepotu svetosti“, da je „Gospod postavio zasede“, protiv njihovih neprijatelja i potpuno ih uništio. Sa pevanjem je to da su se otkupljeni od Gospoda vratili i došli na Sion. Oni dolaze sa „večnom radošću“ na njihovim glavama; i ta radost je veselje koje niče u srcu na znanje o Božjem čudesnom spasenju.

KAKO PRAVA ODEĆA RASTE

SAVRŠENO je u skladu sa poglavljem to, da Božji narod treba biti obučen u odeću hvale i spasenja, i pokriven plaštom pravednosti upravo kao što zemlja rađa svoje izdanke, pošto

su „stabla pravednosti, nasad Gospodnji, da on može biti proslavljen“. Proleće je tek došlo, i ilustracija je sveža pred našim očima, pošto vidimo gola i naizgled mrtva stabla, i голу zemlju iznenada obučenu u prelepu odeću. Odakle je došao ovaj plašt živog zelenila? — Došao je iznutra. Životna sila unutra pokazala se spolja. „Život se pokazao, i videli smo ga“ čak i u živoj prirodi. Drvo je obučeno u život koji je u njemu; život dobrog semena — Božja Reč — zasađena u zemlji, oblači je u odeću slave i lepote. Upravo tako će Jerusalim da obuče svoju prelepu odeću. Isa. lii 1.

Govoreći o ljiljanima, Hrist je rekao: „Ni Solomon u svoj svojoj slavi nije bio obučeni kao jedan od njih. Zato, ako travu poljsku, koja danas jeste, a sutra se u peć baca, Bog tako oblači, neće li mnogo radije obući vas, maloverni?“ Mt. vi 29, 30. Hrist nam kaže, Zašto brinete o nečemu sa čim da obučete telo, kada vaš Nebeski Otac, koji zna sve vaše potrebe, ne samo da pruža ovu svakodnevnu odeću, koja se ubrzo istroši, već nas snabdeva i sa odećom daleko boljom od one od Solomona. Zapazite: Hrist kaže da će nas Bog mnogo više oblačiti nego poljsku travu; ali odeća poljske trave daleko nadmašuje svu slavu Solomonove haljine; prema tome saznajemo da će nas Bog oblačiti upravo kao što oblači i ljiljan, — sa odećom koja raste iz unutrašnjeg života, — ali sa daleko slavijom haljinom. Pravedni će zasijati kao sunce, baš zauvek kao zvezde. Jedino pitanje je, da li bismo radije bili obučeni u Božju pravednost nego da hodamo goli? Vidi Otk. iii 17, 18.

IPAK još nekoliko reči mora biti posvećeno ovom predivnom poglavlju. Zapazite da su siromašni ti kojima su ove radosne vesti najavljene. Kako je prikladno da siromašni trebaju biti obučeni! Oslobođeni su iz zatvora, i data im je nova odeća, i poslani su svojim putem radujući se.

„POSLOAO me je... da objavim zatočenima slobodu, i otvaranje tamnice onima koji su okovani.“ Bukvalno, poslao me je da vičem zatočenima, „Sloboda“! i okovanima, „Izbavljenje“! Hebrejska reč prevedena „sloboda“ znači, „brz let, kretanje“, kao kod ptice koja leti u krugovima, krećući se u letu kroz vazduh, i zato je izraz za lastu. Ne može biti savršenije slike za apsolutnu slobodu od laste koja leti kroz vazduh, i upravo je to sloboda koju Hrist objavljuje svim ljudima. Svako ko hoće, može biti jednako slobodan kao ptica; slobodan od greha i svega što je prepreka za savršenu službu Bogu, i ova sloboda je naša da je uživamo sada. „Duša naša umakla je kao ptica iz zamke ptičarske: zamka je pokidana i mi umakosmo.“ Ps. cxxiv 7.

OBJAVA OPŠTE SLOBODE

ZAPAMTITE da je ova sloboda za svakog. Gospod šalje svog slugu „da uteši sve koji tuguju“. Objava slobode je svima koji su okovani. Hrist je ušao u tamnicu snažnog čoveka, i okovao je tiranina koji je prisvojio vlast nad ljudima, i uzeo je od njega „sve njegovo naoružanje u koje se uzdao“. „Zato je, budući da su deca sudeonici mesa i krvi, jednako tako i on uzeo

udela u istom; da smrću uništi onoga koji je imao moć smrti, to jest đavola, i oslobodi one koji su zbog straha pred smrću sav svoj život bili podložni ropstvu.“ Jevr. ii 14, 15. Svaka vrata tamnice su otvorena; svaki okov je slomljen; zatočenik treba samo da ustane, i oslobodi se od okova svog vrata. Isa. lii 2. U Hristu svakoj duši je data sila da se oslobodi od svakog greha, svake zle navike, nebitno kakva je njena priroda. Dao nam je svoju sopstvenu slobodu, i kada je to rečeno, ništa više ne može biti dodato. Vaša je da je zahtevate verom. Ako ne znate put iz tamnice, čak iako su vrata otvorena, — ako ne možete pronaći vrata, — pitajte Hrista, i on će vam otkriti put. On je Put. Prihvatite ga u njegovoj punini; proučavajte savršenstvo pokazivanja njegovog života; pokorite mu se; i onda stojte čvrsto u slobodi kojom vas je Hrist učinio slobodnim.

KO MOŽE OBJAVITI OVU PORUKU?

Još jedna stvar, — najveća od svih, — a to je, Ko je pomazan da objavi ovu poruku slobode? „Hrist“, vi kažete. Tačno; ali bio je to stolarev sin, on sam šegrt stolar, koji je pročitao poruku grupi svojih komšija i poznanika, i rekao: „Ovog dana je ovo Pismo ispunjeno u vašim ušima.“ Poslat je od Gospoda Boga sa porukom slobode i utehe, a „onaj kojeg je Bog poslao govori Božje reči“; i *obrnuto*, svako ko je primio Božju reč je poslat. Bog „nas je pomirio sa sobom kroz Hrista“, i „stavio u nas reč pomirenja“, tako da smo ambasadori u ime Hrista, kao da je Bog preklinjao preko nas umesto preko Hrista; tako da se mi molimo umesto Hrista, „Budite pomireni sa Bogom“. 2. Kor. v 18-20.

Pomazanje je od Božjeg Duha, i svako ko se okrene na Božje ukore, koji su put života, ima Duh izliven na njemu, i Božje reči otkrivene njemu (Prič. i 23), i prema tome je poslat sa porukom. Zapamtite takođe da su ove reči izgovorene Jevrejima od čoveka Isaije, skoro osamsto godina pre nego što ih je Isus pročitao u sinagogi u Nazaretu; i izgovorene su gorućim usnama, iz punog srca. Isaija nije bio glumac, već je osetio svaku reč koju je izgovorio. On nije govorio nešto što mu ništa nije značilo, i nije moglo značiti ništa nikom stotinama godina. Sloboda duše je bila za narod „u danima Ozije, Joatana, Ahaza i Jezekije“; i Isaija, čija duša je učinjena radosnom u Bogu oblačenjem pravednosti koju je primio (Isa. lxi 10) — čišćenjem njegovog greha, i uklanjanjem njegovog bezakonja (Isa. vi 7), — poslat je da je objavi. Tako je i svako ko je voljan da prihvati pomazanje; jer zar ne kaže poruka onima koji će poslušati, „Bićete nazvani Gospodnjim Sveštenicima: ljudi će vas zvati Službenicima našeg Boga“? Oh, slavno je biti slobodan, ali to je samo malo u poređenju sa slobodom da se drugi oslobode.

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER